



ת"פ 58511/01/20 - מדינת ישראל נגד סאמר בידס

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 58511-01-20 מדינת ישראל נ' בידס (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת רונית בש מדינת ישראל	המאשימה
נגד		
סאמר בידס (עציר)		הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן בשנית (א/1) במסגרת של הסדר טיעון וזאת מבלי שגובשה בין הצדדים הסכמה לעניין העונש. מכוח הודאתו הנ"ל, הורשע הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן בשנית (להלן גם: כתב האישום) - עבירות בנשק (נשיאה והובלה) לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ועבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק הנ"ל.

כתב האישום המתוקן בשנית

2. ביום 17/1/20 בשעה 21:55 לערך, נשא והוביל הנאשם על גופו בשכונת אל-בגדאד בכפר ג'ת (להלן: השכונה) תת מקלע מאולתר מסוג "קרלו" בקוטר 9 מ"מ שסוגל לירות כדור ובכוחו להמית אדם (להלן: הנשק) וכן מחסנית ריקה המתאימה לתת מקלע מסוג "עוזי" שהוסבה לשימוש בנשק (להלן: המחסנית), וזאת בלא רשות על פי דין לנשיאתם והובלתם.

באותו מועד, ובעקבות דיווח על ירי בשכונה, הגיעו השוטרים אנואר ח'ורי ומואנס ח'וגיראת אל השכונה בניידת משטרתית. השוטרים הנ"ל הבחינו, בהגיעם לרחוב הסמוך למתחם משפחת אבו גליון, בנאשם הולך מולם כשהוא מחזיק נשק בידו. הנאשם הבחין בניידת, הסתובב במקום והחל לרוץ בהמשך אותו רחוב בעודו נושא ומוביל את הנשק בידו. השוטר אנואר שיצא מהניידת, רדף אחר הנאשם תוך שצעק לעברו מספר פעמים "עצור משטרה".

כעבור 30 מטרים לערך, השליך הנאשם את הנשק אל מעבר לחומה שתחמה שטח פרטי, בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי ולהפריע לשוטר במילוי תפקידו כחוק או להכשילו בכך. הנאשם המשיך להימלט בהמשך הרחוב. השוטר אנואר צעק לעברו "עצור או שאני יורה", ואז ביצע ירייה אחת באוויר והמשיך במרדף אחר הנאשם. הנאשם המשיך במנוסתו ואז השוטר אנואר שוב צעק לעברו את הדברים הנ"ל וביצע ירייה באוויר. הנאשם המשיך במנוסתו ואז נפל ונעצר. הנשק והמחסנית נתפסו ע"י השוטר אנואר בחיפוש שערך בשטח הפרטי אליו הושלך הנשק ע"י הנאשם.

במעשיו הנ"ל נשא הנאשם והוביל נשק ומחסנית ללא רשות על פי דין לנשיאתם והובלתם וכן השליך את הנשק



בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, וכן להפריע לשוטר הממלא את תפקידו כחוק או להכשילו בכך.

ראיות הצדדים לעונש וטיעוניהם לעונש

3. במסגרת ראיות המאשימה לעונש הוגש גיליון המרשם הפלילי של הנאשם (ט/1). במסגרת ראיות ההגנה לעונש העידו אמו של הנאשם הגב' נעימה בידס (להלן: הגב' בידס) ובן דודו של הנאשם מר מחמוד ענבואסי (להלן: מר ענבואסי). הגב' בידס סיפרה על הקונסטלציה המשפחתית המורכבת בה גדל הנאשם, ללא דמות של אב בחייו, בדוחק ובעוני. עוד סיפרה הגב' בידס כי מאז שבגר הנאשם עול פרנסת המשפחה מונח על כתפיו. לדבריה, חלתה במחלת הסרטן והנאשם היה זה שדאג לה וסייע לה וכן הסיעה לטיפולים הרפואיים, ומאז שנעצר מסייע אותה אחיינה (מר ענבואסי) לטיפולים. עוד ציינה העדה כי התרשמה משיחות הטלפון עם הנאשם שחל בו שינוי וביקשה להקל בעונשו ולהשיבו הביתה כי היא זקוקה לו מאוד.

מר ענבואסי סיפר אף הוא על העזרה הרבה של הנאשם בפרנסת בני משפחתו. לדבריו, הנאשם הוא בדרך כלל "ילד טוב". עוד סיפר מר ענבואסי כי התרשם משיחות טלפון כי השהייה במעצר שינתה את הנאשם, המתחרט על מעשיו ומקווה לחיים טובים יותר. מר ענבואסי הבהיר כי מאז שנעצר הנאשם הוא זה שמסייע לאמו חולת הסרטן של הנאשם ומסיעה לקבלת טיפולים.

4. בפתח טיעוניו לעונש ציין ב"כ המאשימה את עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, וזאת על מנת ללמד על חומרת מעשיו. לטענת המאשימה, הערך החברתי המוגן שנפגע במקרה דנן הוא שלום הציבור וביטחונו. ב"כ המאשימה ציין כי בנסיבות שבפנינו ברי כי קדם תכנון למעשיו של הנאשם. עוד נטען לעניין חלקו הבלעדי של הנאשם בביצוע העבירות וצוין הנזק הפוטנציאלי הטמון במעשים. הוטעם בנקודה זו כי הנאשם נס מפני השוטר, וכי במהלך מנוסתו זרק את הנשק לתוך שטח פרטי, דבר העלול לסכן את שוכני המקום ולהביא לשימוש נוסף בנשק. צוין עוד כי הנאשם אף הביא את השוטר אנואר לבצע ירי באוויר כדי למנוע את מנוסתו.

5. בסיכומו של דבר, לאחר שסקר פסיקה מטעם המאשימה לעניין העונש ובהסתמך על הנחיית פרקליט המדינה מספר 9.16 (ט/2), ביקש ב"כ המאשימה לקבוע בתיק זה מתחם עונש הולם הנע בין שנתיים וחצי עד 5 שנות מאסר בפועל. נוכח הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן לצד עברו הפלילי, סבורה המאשימה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם באמצע המתחם הנ"ל לו היא עותרת.

6. הסניגור, בפתח טיעוניו לעונש, טען כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה כוללת ענישה קלה יותר מזו העולה ממתחם העונש ההולם המתבקש ע"י המאשימה בהתאם להנחיית פרקליט המדינה. עוד ציין הסניגור את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום המתוקן אשר חסכה זמן שיפוטי יקר והעדת 24 עדי תביעה. ב"כ הנאשם חלק על טיעוני המאשימה וטען, כי לא קדם תכנון למעשיו של הנאשם. הסניגור הפנה לדו"ח המשל"ט (נע/1) המלמד, כי למשטרה נמסר דיווח על ירי מנשקים בשכונת מגוריו של הנאשם, והוסיף וטען כי מדובר בנשיאת נשק



ספונטנית וקצרת טווח ע"י הנאשם בשכונת מגוריו ולא הרחק מביתו. כאן יובהר כי ב"כ המאשימה אישר כי מכתב האישום המתוקן אכן עולה נשיאה קצרה של הנשק. עוד נטען ע"י ההגנה, כי כאשר הבין הנאשם שדולקת אחריו המשטרה, הוא השליך את הנשק מתוך תגובה ספונטנית ונס מפני השוטרים מרחק קצר בלבד.

7. הסניגור ציין עוד את התקופה הארוכה והקשה בה נתון הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריה, מיום 17/1/20, וזאת לטענת הסניגור משלא עלה בידי הנאשם, מפאת מצבו הכלכלי הקשה, להציע חלופת מעצר הולמת. עוד נטען לעניין הקושי של הנאשם בשהייה במעצר, אשר הועצם נוכח מגפת הקורונה שהביאה לבידוד שלו ולחשש מוגבר פן ידבק במחלה במקום שאין לו שליטה עליו.

8. בנוסף, ציין הסניגור את נסיבות חייו הקשות של הנאשם שגדל בדוחק ובעוני, ללא אב ובצל מחלת הסרטן של אמו. נטען כי לאחר שבגר, נאלץ הנאשם לשאת, בעל כורחו, בתפקיד ראש המשפחה ולפרנס את בנות המשפחה. ב"כ הנאשם הגיש תיעוד רפואי לעניין מצבה הבריאותי של אמו של הנאשם (נע/2) וכן אישור מהמועצה המקומית ג'ת לעניין מצבה הקשה של המשפחה (נע/3). כמו כן, הגיש הסניגור תלושי שכר של הנאשם (נע/4) ללמד כי הנאשם עבד וניהל אורח חיים נורמטיבי. נטען עוד כי נסיבות חייו הקשות של הנאשם הן שהובילו אותו לקבלת החלטות שגויות והוא נשא את המחיר על כך. אשר לעברו הפלילי של הנאשם, נטען כי מדובר בעבירות שנעברו לפני פרקי זמן משמעותיים ואינן בתחום עבירות הנשק.

9. לסיכום, ולאחר שהפנה לפסיקה מטעמו (נע/5) ביקש הסניגור לקבוע בתיק זה, מתחם עונש הולם הנע בין 30-7 חודשי מאסר בפועל וביקש להסתפק בתיק זה בתקופת מעצרו של הנאשם.

10. הנאשם בדיון לפניי אמר את הדברים הבאים, כהאי ליחנא: "רציתי להגיד שאני מצטער על המעשה. אני יודע שעשיתי טעות שאספתי את הנשק, חשבתי שמישהו ירה עלי עד שהבנתי שזה המשטרה ובסוף עצרתי. קשה לי במעצר, אני לא ישן בלילה, אם מישהו משתעל לידי אני בלחץ כי אני פוחד להידבק בקורונה".

דיון והכרעה

11. תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה את העיקרון המנחה זה מכבר את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם שהינו לפי סעיף 40 ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראו: ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין. על בית המשפט, בשלב הראשון של יישום תיקון 113 לחוק העונשין, לבדוק האם העבירות בהן



הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין) (ראו ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (5.8.2013)). בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) (להלן: עניין ג'אבר) קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד (ראו בעניין זה פסקה 5 לחוות דעתה של כב' השופטת ברק ארז בעניין ג'אבר ופסקה 2 לחוות דעתו של כב' השופט פוגלמן). במקרה דנן קיים קשר הדוק בין העבירות מושא כתב האישום המתוקן והן מהוות מסכת עבריינית אחת ומשכך יש לראותן כאירוע אחד בגינו ייקבע מתחם העונש ההולם, מה גם שאין חולק על כך.

12. הערך המוגן הנפגע כתוצאה מביצוע העבירות של נשיאת והובלת נשק, שלא כדין, הוא שלום הציבור ובטחונו. "עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולבטחונו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד" (ע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (25.6.2013)). בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן הרבה של עבירות הנשק למיניהן, על פוטנציאל הסיכון הרב הטמון בנשיאת נשק ללא היתר ועל התוצאות הקשות והרת-הגורל שעלולות להיגרם מביצוע עבירות אלה שהן, לדאבון הלב, עבירות נפוצות.

13. בע"פ 1323/13 רך חסן נ' מדינת ישראל (5.6.13) (להלן: עניין חסן) ציינה כב' השופטת ארבל את המגמה הנדרשת של החמרה בענישה בעבירות נשק, לצד הצורך להקפיד על ענישה אינדיבידואלית, בהתאם לכל מקרה ונסיבותיו, וזאת כהאי לישנא:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמיונותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה. למותר לציין כי אין בכך כדי לחתור תחת האופי האינדיבידואלי שבמלאכת הענישה, הנעשית בכל מקרה לגופו, לפי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם".

14. לעבירת הנשק נלוותה, כאמור, גם עבירה של שיבוש מהלכי משפט נוכח השלכת הנשק אל מעבר לחומה שתחמה שטח פרטי ונוכח הימלטותו של הנאשם מהשוטר אנואר כמתואר בכתב האישום המתוקן. עבירה זו מגלמת בחובה פגיעה בשלטון החוק במדינתנו ובאנשי המשטרה הפועלים לצורך שמירה על הסדר החברתי ושלטון החוק.

15. במסגרת בחינת נסיבות ביצוע העבירה אציין, לחובת הנאשם, כי הוא נשא והוביל על גופו תת מקלע מאולתר



מסוג "קרלו" בקוטר 9 מ"מ וכן מחסנית ריקה המתאימה לתת מקלע מסוג "עוזי" שהוסבה לשימוש בנשק המאולתר. עוד אציין כי העובדה שהנאשם ביצע לצד עבירת הנשק גם עבירה של שיבוש מהלכי משפט, מוסיפה נופך של חומרה למעשיו, מה גם שהתנהלות הנאשם הביאה לכך שהשוטר נאלץ לבצע פעמיים ירי באוויר עד שהלה נעצר לאחר שמעד ונפל במנוסתו. זאת ועוד, השלכת הנשק למתחם פרטי של מגורים טומנת בחובה מסוכנות פוטנציאלית ועלולה להוביל להעברת הנשק לידיים עוינות. עם זאת, לקולה, אציין כי עסקינן, עפ"י כתב האישום, בנשיאת והובלת נשק קצרת טווח שארכה פרק זמן קצר, ועל כך אין חולק שהרי ב"כ המאשימה אישר עובדה זו בדיון לפניי. עוד אציין כי לא ברורות הנסיבות המדויקות שהביאו את הנאשם לנשיאת והובלת הנשק בשכונת מגוריו ומה הקשר שלהן לירי שבוצע באותה שכונה המתואר בכתב האישום.

16. במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של נשיאת והובלת נשק שלא כדין אביא את הפסיקה הבאה:

· בת"פ (מחוזי באר שבע) 4338-04-13 מדינת ישראל נ' אביעוז (11/12/16) הושת על נאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תגרה ובעבירות של נשיאת והובלת נשק - עונש של 14 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. במקרה הנ"ל דובר בנאשם שנשא במכנסיו מאחור אקדח מסוג ברטה, טעון במחסנית מלאה בכדורים ודרך בכדור בבית הבליעה ובכיס מכנסיו של אותו נאשם נמצאה מחסנית נוספת, מלאה בכדורים.

· בת"פ (מחוזי חיפה) 31862-05-13 מדינת ישראל נ' מוחמד מחאמיד (1/10/13) הוטל על נאשם צעיר, בן פחות מ-21, עונש של 21 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של נשיאת נשק (אקדח) שלא כדין לצד עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו כדין.

· בת"פ (מחוזי חיפה) 3451-02-14 מדינת ישראל נ' עבד אלעאל (23/9/14) הושת על נאשם בן 21 בעל עבר נקי שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות של נשיאת והחזקת נשק (תת מקלע מאולתר ובתוכו מחסנית וכדורים), לצד עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו כדין, עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, וכן ענישה נלווית.

· בת"פ 31034-06-17 (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ' מסרי (17/4/18) הושת על נאשם בעל עבר נקי, שהורשע מכוח הודאתו בביצוע עבירה שעניינה נשיאת נשק מסוג תת-מקלע מאולתר ובתוכו מחסנית ובה כדור אחד, באזור מגורים, עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה וקנס בסך 3,000 ₪.

17. לאחר שסקרתי, כאמור, את הערכים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות על ידי הנאשם, כמו גם את נסיבות ביצוע העבירות ואת מדיניות הענישה הנהוגה, לרבות הפסיקה אליה הפנו הצדדים, ובתייתי את הדעת לכך שלצד עבירת הנשק, ביצע הנאשם גם עבירה של שיבוש מהלכי משפט, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין עונש של 16 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 36 חודשי מאסר בפועל.

18. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, אציין לטובת הנאשם את הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת של הסדר הטיעון, הודאה אשר חסכה הן את העדת העדים והן מזמנו היקר של בית המשפט ומגלמת



בחובה נטילת אחריות למעשים. עוד אציין, לקולה, את נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, כפי שעולה מראיות ההגנה לעונש ומטיעוניה לעונש. לכך אוסיף כי בעברו הפלילי של הנאשם אמנם קיימות הרשעות קודמות בעבירות שונות. אולם, אין בעברו הרשעות בעבירות נשק. עוד אזקוף לטובת הנאשם את היותו נתון תקופה של חצי שנה במעצר של ממש בתנאים קשים במיוחד נוכח מגפת הקורונה והמשבר שהתהווה כתוצאה מכך, כנטען ע"י הסנגור ובצדק.

19. שקלול מכלול הטעמים הנ"ל מביא אותי לידי מסקנה כי יש להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים בניכוי ימי מעצרו, וזאת לצד רכיב ענישה של מאסר מותנה משמעותי ומרתיע.

20. בסיכומי של דבר, אני דנה את הנאשם, כדלקמן:

· למאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, בניכוי ימי מעצרו- מיום 17/1/20 עד כה.

· למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יבצע הנאשם עבירה מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

· למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יבצע הנאשם עבירה מסוג עוון לפי סעיף 144 לחוק העונשין התשל"ז-1977 או עבירה לפי סימן א' לפרק ט' לחוק הנ"ל.

בשולי גזר הדין ניתן, לבקשת המאשימה, צו לחילוט הנשק והמחסנית.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' אב תש"פ, 23 יולי 2020, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד בני פסקל, ב"כ הנאשם, עו"ד מסארווה והנאשם שהובא ע"י שב"ס.